

[Mølgaard]

blot antydningen af et svar fra energiministeriet efter måneders forløb, gør os meget utrygge over for, at ministeriet måske helst vil bestemme hen over hovedet på folketinget og låse sig fast i gamle præmisser, hvad vi netop advarede imod.

Vores endelige stilling til dette forslag fra det konservative folkeparti vil være fuldstændig bestemt af den attitude, vi under det kommende udvalgsarbejde mener at kunne aflæse hos regeringen i henseende til at lægge kendsgerninger frem i fuld åbenhed for folketingets energipolitiske udvalg.

Annelise Gotfredsen (KF):

Jeg vil gerne takke de mange, som uden i og for sig at give hundrede procent tilslutning til mit forslag dog nærer sympati for den tanke, jeg har gjort mig om, at dette projekt bør nyvurderes og genvurderes.

Jeg vil sige til ministeren, at det er en kompliment, når ministeren siger, at debatten er skabt af mig. Det er den så sandelig ikke. Man kan måske ved lov gennemtvinge et naturgasprojekt, men man kan ikke ved lov ændre naturlovene, og debatten om naturgasprojektet er ikke blevet mindre med tiden. Det er ikke så mærkeligt, fordi hele komplekset omkring varmforsyningen indeholder styringsmomenter af et omfang og en karakter, der er fremmed for dansk mentalitet og tankegang.

Det er muligt, at jeg gentager dette, og at socialdemokratiet og ministeren er trætte af at høre det, men det er jo altså sandheden. Det støder måske ikke socialdemokratiet, men det støder borgerne, der har svært ved at se nogen sammenhæng i planlægningen, og som nærer bekymring for, at de store investeringer ikke fører til løsninger, der gavner den enkeltes økonomi mest.

Vi har gentagne gange givet udtryk for, at hele projektet er dårligt oplyst, og at der aldrig har været foretaget en samfundsmæssig vurdering af projektets værdi i forhold til andre opvarmningsmedier end olie. Det er denne interne forrentning, ministeren hele tiden har beregnet, men om eksportalternativet ville give landet en større valutaindtjening end forbrænding af gas i de enkelte fyr, har vi ikke modtaget oplysninger om fra ministerens side. Denne problemstilling har der været peget på fra adskillige sider. Vi havde

B & W-rapporten i fjor, som ministeren ikke ville tage stilling til, og vi har altså ikke kunnet formå ministeren til at lade foranstalte de beregninger, folketinget altid har manglet såvel på landsplan som for enkeltområder.

Nu dukker mange af de punkter op, vi har peget på. Jeg skal blot nævne en enkelt sag, nemlig debatten mellem Vejens borgmester og energiministeren, hvor en overskridelse af budgettet, som Naturgas Syd blev beskyldt for, ikke var en faktisk overskridelse men blot de reelle omkostninger, der kom for dagen. Det er ting, vi havde gjort opmærksom på under naturgasdebatten i foråret 1979, men som blev totalt afvist af den daværende minister. Man har altså ikke hidtil villet foretage disse beregninger.

Men nu er det jo sådan, at forudsætningerne yderligere er ændrede, og ministeren kunne udmærket uden at tabe ansigt foretage de ønskede beregninger, og venstre, som ikke har fået løftet om en anlægslov for kernekraft indfriet, kunne også udmærket sige, at forudsætningerne var så ændrede, at man måtte revurdere dette projekt. Ny teknik har gjort, at langtransport af overskudsvarme kan finde sted i et omfang, man oprindeligt ikke havde forestillet sig. Det har vakt stor forbløffelse, at ministeren pure har afvist at foretage beregninger af Asnæsværkets muligheder for at anvende overskudsvarme. Det drejer sig dog om energi, der ellers ledes direkte ud i havet.

Men også anden teknik er blevet mere aktuel. Således udtaler administrerende direktør Ernst Jensen, Vølund Energiteknik A/S, i Børsen i går på et spørgsmål fra bladet om, hvorfor man i Danmark ikke er nået videre med anvendelsen af overskudshalm, som der er stor interesse for på verdensmarkedet:

»Det hænger uden tvivl sammen med den alt for komplicerede totale varmeplanlægning, der i sig selv er meget initiativdræbende. Desuden har man givet naturgassen alt for høj prioritet. Det er helt uforståeligt, når vi både har teknologi og know-how til en hundrede procent effektiv udnyttelse af landbrugets overskudshalm. Der er ikke alene tale om valutabesparelse på landets olieimport og et væsentligt skridt i retning af uafhængighed, men også om beskæftigelsesmæssige og miljømæssige fordele – samt en økonomisk gevinst til landmændene.«